

Viure en un país on la ironia mana!

altaveu.com/opinio/viure-en-pais-on-ironia-mana_45475_102.html

Quina meravella de país que tenim, ple d'oportunitats laborals, grans ofertes i diversitat en habitatge, de lloguer o de compra, els bancs donen tantes facilitats perquè ens decidim a invertir en la compra.

És tan però tan fàcil obrir un negoci en aquest fantàstic país i les administracions són tan àgils que dona gust fer un pensament, i com no pot ser d'una altra manera la nostra seguretat social als autònoms no fa altra cosa que ajudar-los. Són tants els beneficis que no cal patir.

La cobertura sanitària, un luxe, i el fons de jubilació és tan pròspera que els qui es jubilen viuen amb unes pensions més que dignes.

Aquell qui es queixi de la sanitat és per vici, perquè no hi ha cap mena de llista d'espera per a cap pacient, al país tens totalment garantit ser atès de qualsevol dolença, ningú no s'ha de desplaçar fora per ser atès i qui ho fa es pel caprici de viatjar.

L'educació és totalment gratuïta, sense cap cost per a les famílies, ningú no demana ajudes, es del tot ridícul fer-ho, i per descomptat per les famílies que treballen perquè volen i prefereixen sacrificar conciliar la vida familiar pel vici de treballar, el ventall d'activitats per als infants és tan però tan ampli i tan econòmic que el qui té el seus fills a casa és perquè vol.

“Tot país tan perfecte i meravellós sempre ha de tenir quelcom que no sigui tan bo, i som els ciutadans, som reeeepesats i perepunyetes i no fem altra cosa que queixar-nos de tot, per tot i per vici. Ah, i sense motius”

Al comerç, la construcció, l'hostaleria... els empresaris estan encantats de tan fàcil com ho tenen, tot el dia estan de molt bon humor, i apugen els salaris sovint. Amb les fortunes que guanyen, com no hauran de ser generosos amb els seus empleats.

I el transport públic, com no podia ser en un país tan perfecte és el top dels tops. Els turistes no fan més que felicitar-nos sempre que venen, i als seus països parlen de com és d'excel·lent del transport públic d'Andorra, de com n'és de modern, ràpid i la increïble experiència que és agafar un autobús en aquest país de les meravelles.

En aquest país no sabem el que són les retencions ni les cues, el trànsit és fluid, i endemés aparcar és fàcil, còmode i molt econòmic, per la gent del país gairebé gratuït.

Els horaris i jornades laborals són tan flexibles que la conciliació familiar en aquest meravellós país és tant d'admirar que la natalitat no fa més que créixer i créixer, les famílies estan encantades de ser nombroses. És un plaer veure grans famílies i els parcs infantils sempre plens de nenes i nens. Ens tranquil·litza saber que la nostra jubilació la tindrem coberta gràcies a les noves generacions.

A més és un país on el jovent està al centre de totes les polítiques, no hi ha cap mena de problema, i encara menys casos de joves en risc.

És un país on la seguretat està per sobre de tot i de tots, no hi ha drogues, és més, ni en volem a sentir a parlar, ningú les coneix, llevat d'alguns casos puntuals... així ho manifestava un antic ministre d'affers socials.

Els sindicats i les associacions estan encantats que sempre prenguin bona nota de les seves propostes i les tirin endavant.

Però clar, tot país tan perfecte i meravellós sempre ha de tenir quelcom que no sigui tan bo, i som els ciutadans, som reeeepesats i perepunyetes i no fem altra cosa que queixar-nos de tot, per tot i per vici. Ah, i sense motius.

I els mandataris, això sí, són persones amb una talla i un saber estar que accepten totes les crítiques sempre, intenten fer el possible per donar solucions i escoltar la població gairebé de forma immediata.

Quina sort tenim de viure aquí!